

Mistä Alkiolle tullaan?

HETA ANTILA

Suurin osa Alkio-opiston opiskelijoista tulee Keski-Suomesta. Tänä lukuvuonna keski-suomalaisia opiskelijoista on 46, heistä 22 ilmoitti osoitteekseen Jyväskylän. Osa toki on muualta Jyväskylään muuttaneita.

Pirkanmaalaiset on toiseksi suurin ryhmä. Heitä Alkio-opistolle tuli 25, joista tamperelaisten osuus oli 11. Kolmanneksi suurin, 21 opiskelijan joukkio oli eteläpohjalaiset. Pohjoispohjalaisia oli 13 kuten myös pohjoissavolaisia.

Ketään ahvenanmaalaisia tai Itä-Uudenmaan maakunnan asukasta Alkio-opistolle ei ollut eksynyt tänä lukuvuonna.

Kotimatkat saattavat olla pitkiä. Pohjoisin opiskelija tuli journalismin linjalle Äkäslompololta asti. Itäisimmät ovat joensuulaisia ja eteläisin opiskelija on tullut Alkiolle Hangosta.

Linjoissa on eroja

Kasvatustieteiden ja psykologian linja on tänä lukuvuonna opiston suurin, tammikuussa heitä oli 46. Keski-Suomen maakunnasta tuli 15 KAPS-opiskelijaa, toiseksi suurin edustus oli Etelä-Savolla kuudella opiskelijalla.

Biologian linjan opiskelijoista valtaosa oli tänä vuonna eteläpohjalaisia. Seuraavaksi suurin ryhmä oli pirkanmaalaiset. Tällä linjalla oli myös laajimmin koko maata edustava opiskelijajoukko. Tietoa löytyy Lapin kasveista uusimaalisiin ja vertailutietoa on myös 12 muun maakunnan kasvatilla.

Valtio-opin linjalla keski-suomalaiset, pirkanmaalaiset ja eteläpohjalaiset näkemykset ovat tasoissa. Toki kustakin maakunnasta on vain kolme opiskelijaa.

Keski-Suomen historia pitäisi olla historia-linjalaisen hallussa. Myös kielten ja

kansainvälisyyden linjalla suurin osa on Keski-Suomesta. Terveystieteiden linjalaisetkin liikkuvat tutuissa maisemissa, sillä myös tämän linjan suurin ryhmä keski-suomalaiset.

Erityisesti etelä- ja pohjoispohjalaiset ovat kiinnostuneet antropologian ja kulttuurintutkimuksesta tänä vuonna. Pohjalainen heimokulttuuri taitaa olla opistolaisilla hallussa.

Keski-suomalaisen lisäksi Alkio-opistolla luetaan monenlaisia paikallis- ja maakuntalehtiä, sillä journalismin linjalaiset edustavat tasaisesti koko maata.

Kevätlukukaudella aloittanut kasvatustyön linja ei muuttanut maakuntasuhteita, sillä heistä puolet oli Keski-Suomesta.

Maakunnat:

- I Keski-Suomi
- II Pirkanmaa
- III Etelä-Pohjanmaa
- IV Pohjois-Pohjanmaa
- V Pohjois-Savo
- VI Etelä-Savo
- VII Kainuu
- VIII Uusimaa
- IX Lappi
- X Etelä-Karjala
- XI Keski-Pohjanmaa
- XII Pohjois-Karjala
- XIII Päijät-Häme
- XIV Varsinais-Suomi
- XV Satakunta
- XVI Häme
- XVII Kymenlaakso
- XVIII Pohjanmaa
- XIX Ahvenanmaa
- XX Itä-Uusimaa

KOLUMNI

Vähän kerrashaan

Soli joku keskikesän kuuma päivä, oiskhan ollu heinäkuuta. Mie olin justiin päässy siviilipalveluksesta ja mieitin, että mitähän sitä sitte elämälheen tekis. En ollu etelisenä kevväänä ees päässy mihinkhän kouluun ja olin vähän niinko joutihlaana.

Minun isä on toimittaja. Son tehny jos jonkulaista julkasua, ja mie olen monet kerrat kattonu vierestä. Välillä mie olin itteki sitä allaa miettiny. Tai että jotaki viestintähän liittyyvää mie saattasin tehdä. Vähän nuorempana kläppinähän mie halusin ratiotoimittajaksi, mutta net suunnitelmat jäit sitte ko oli ensi kerran kokkeillu ratiotyötä. Ennen siviilipalvelusta mie hain Oulun ammattikorkeehhaan kovalisen viestinnän koulutusohjelmään. Sillon mie aattelin, että mie halvan olla tv-kuvvaaja. Mutta sinne mie en päässy ko pääsykokheet menit niin huonosti.

Äiti soli jostaki kaivanu esile sellasen ko Alkio-opisto. Mie mietin, että mikä se tuollanen on. Tuli miehleen joku homheinen pytinki, jossa asuthaan sellasissa huohneissa joissa on seittenkytäluvun rumat färät seinilä ja jossa kaikki on ahtasmielisiä. Sielä kuitenkin oli sellanen opintolinja ko journalismi. Mie aattelin, että samapa son tuone hakea, ko ei muutakhaan tekemistä ole. Ja ko aikasemmin kesälä olin vähän riianu yhtä Keski-Suomessa asuvaa tyttöä, niin kyllähän seki vaikutti minun päätökseen...

Sukulaiset net aloit heti puhua, että mitä sie tuollasheen keskustalaisten höpötykshiin rupeat. Mie vain rehellisesti vastasin, että ei se kauhean näkyvästi voi olla keskustalainen, ko en miekhään sitä tienny. Net menit hiljaseksi. Net ei kait enhään pysy perässä ko maailma muuttuu niin hopusti. Ko kyllähän tämä paikka ennen oli keskustalainen, mutta ei sitä enhään kannatte uskoa tuolasia.

Soli mulle iso harppaus muuttaa seittemänsaan kilometrin päähän kotoa äitin helmoista, omhaan asunthoon ja vielä kaupunkiin. Ehkä soli vähän pelottavvaaki. Ja haikeata. Mutta katunu mie en ole.

Tätä kirjottaessa mie olen reilut puoli vuotta täälä ollu. Mie olen siinä ajassa oppinu ittestä vaikka mitä uutta - sellasiaki puolia, joita mie en tieny itelä ees olevan. Ja ko mie muka niin piin tätä ahtasmielisenä ja ikävänä paikkana. Mutta täälähän on opettajatki ko kavereita, ja meän linjan yhteishenki ainaki on puolessa vuessa tullu tiivhiimmäksi ko lukiossa kolmessa vuessa. Kallistahan son täälä opiskelu, sitä mie en kiellä. Mutta parempi tapa tämä on viettää välivuosi ko maata joutihlaana kamarissa ja räkiä kathon.

Enkä mie sunkhaan sano, että kaikkien häätys justiin tänne tulla. Mutta joku opisto son rohki hyvä vaihtoehto, jos ei muuale pääse mutta ei halua jäähä paikoilleenkhaan. Saapi rauhassa miettiä, mitä elämälthään haluaa ja voipi opetella elämään niinko aikuinen. Sikäli ko kukhaan meistä ikinä aikuistuu - tai etes haluaa aikuistua. Ehkä mithään sellasta ei kannatte ikinä tavotellakhaan, ko vain menä vähän kerrashaan elämässä etheensä.

VISA UOTILA

